

Άρειος Πάγος 383/1966,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τομ. ΙΖ' 1967 σελ. 26

Περίληψη: "Πότε υπάρχει έλλειψις αιτιολογίας. - Πλήρης η αιτιολογία της καταδίκης διά παράβασην του περί ασφαλείας εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις διατάγματος και σωματικήν βλάβην εξ αμελείας υπό του αναιρεσιόντος υπευθύνου μηχανικού".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος: Θ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης: Κ. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Επειδή έλλειψις της κατά το άρθρον 93 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ., επιβαλλομένης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας επαγομένης εν άρθρ. 510 § 1 του αυτού κώδικος αναιρέσειν της αποφάσεως υφίσταται, όταν δεν εκτίθενται εν αυτή τα πραγματικά περιστατικά εξ ων συνήγαγε το δικαστήριο την ύπαρξιν των εξ υποκειμένου και αντικειμένου συστατικών στοιχείων του εγκλήματος, αι αποδείξεις εξ ων επείσθη περί τούτου και οι νομικοί λόγοι εξ ων έκρινε την υπαγωγήν των αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών εις την εφαρμοσθείσαν ποινικήν διάταξιν.

Επειδή ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, το δικάσαν πλημμελιοδικεΐον, εδέξατο ως προκύψαν εκ των εν αυτή λεπτομερώς αναφερομένων αποδεικτικών στοιχείων ότι "κατά τον εν τω κατηγορητηρίω τόπον και χρόνον, το εν αυτώ αναφερόμενον ικρίωμα ήτο πράγματι πλημμελώς κατασκευασμένον εις την βάσιν αυτού, διότι απετελείτο μόνον από δύο σανίδας ταλαντευομένας άνευ χειρολαβών εκατέρωθεν και με κενά διαστήματα μεταξύ των, κατά παράβασην του άρθρου 50 Β.Δ. 2/19 4/1956 "περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις ασχολουμένων εργατών και τεχνιτών", καθ' ο έδει να υπήρχεν ο προσήκων πλευρικός οπλισμός και τρία τουλάχιστον μαδέρια στερεώς τοποθετημένα και με το προσήκον πλάτος (βλέπε έκθεσιν), ούτινος εσπερούντο τα υπάρχοντα και ότι ένεκα των ελλείψεων τούτων κατέπεσεν ο παθών εκ του ως άνω ικρίωματος και ετραυματίσθη υποστάς θλάσιν δεξιιάς γλουτιαίας χώρας μετά πιθανού κατάγματος λεκάνης, θλάσιν αμφοτέρων των πηγεοκαρπικών χωρών και εκδοράς του προσώπου και ότι ο αναιρεσιών μηχανικός, ήτο υπεύθυνος διά την εκτέλεσιν του άνω έργου μετά του ετέρου κατηγορουμένου εργοδηγού ΣΦ. περαιτέρω δε δεν προέκυψεν ότι εργοδηγός ήτο ο Δ.Φ. ων εντεταλμένος εις έτερον εργοτάξιον (ιδέ περί πάντων των ανωτέρω καταθέσεις μαρτύρων Μ.Κ. Π.Π. ΝΤ. Η, Β και του Γ.Π.)". Ταύτα δεξάμενον το δικάσαν δικαστήριο και μετά ταύτα κηρύξαν ένοχον τον αναιρεσιόντα σωματικών βλαβών εξ αμελείας και παραβάσεως του άνω Διατάγματος περί μέτρων ασφαλείας των εν τοις οικοδομικαίς εργασίαις εργαζομένων εργατών και τεχνιτών, διέλαβεν εν τη προσβαλλομένη αποφάσει του ειδικήν και εμπειριστατωμένην αιτιολογίαν πληρώσαν τους όρους των προδιαληφθεισών διατάξεων, απορριπτέος δε ο περί του εναντίου πρώτο λόγος αναιρέσεως.

Επειδή ως προκύπτει εκ των πρακτικών συνεδριάσεως εφ' ων η προσβαλλομένη απόφασις, αυτή απηγγέλη δημοσία. Όθεν ο περί του εναντίου δεύτερος λόγος αναιρέσεως αποβαίνει απορριπτέος ως αβάσιμος.